

Titel: § 17.

Citation: "§ 17.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e814/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

get antagtes og heller ikke vides at have Bopæl i Udlandet, ved Retten paa det Sted, hvor han vides sidst at have opholdt sig.

§ 15.

Danske Gesandter ved fremmede Høfter saavel som andre med Territorialtretsret forsynede danske Embedsmænd, der ifølge deres Embedsstilling have Bopæl i Udlandet, ansees for at have Hjemting i Kjøbenhavn, forsaavidt de ikke vedligeholde Bopæl for sig eller Familie paa noget andet Sted i Riget. Det samme gjælder, indtil anderledes bestemmes, om danske Undersaatter, som ifølge traktationsmæssige Bestemmelser ikke kunne sagøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 16.

Stiftelser, Kommuner, Korporationer saavel som Selskaber og Foreninger, være sig med politiske eller sociale eller med rent formueretlige Formaal, have, forsaavidt ikke Andet retslydigen er fastsat i de for dem gjældende Bestemmelser, Hjemting i den Retsreds, hvor deres Bestyrelse har sit Sæde. Firmaer, Selskaber og Foreninger, der ifølge Lov 23de Januar 1862 § 2 Nr. 1 og § 6 Nr. 1 ere pligtige at opgive et Hjemsted, have Hjemting ved dette Steds Ret.

Retsager, der angaaende Forenings- eller Selskabsanliggender rejstes af Foreningen eller Selskabet med de enkelte Medlemmer eller opstaa imellem disse indbyrdes, kunne anlægges ved Korporationens, Foreningens eller Selskabets Hjemting.

§ 17.

Sager imod Staten kunne anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmand, som paa Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedssæde, eller hvor Middelpunktet for hans Embedsvirksomhed er.

§ 18.

Naar Noget ser at udøve Handel, Fabrikvirksomhed, Befordring af Gods eller Personer, Assurance eller anden Hveragsvej holder Etablissemant eller fast Agentur, hvorfra Retsforhandlinger afsluttes umiddelbart med Tredjemand, kunne Retsager i Anledning af de fra Etablissemant

mentel eller Agenturen aflattede Reiskhandler anlægges med ham ved den Ret, under hvilken paagjældende Etablissement eller Agentur har sit Sæde, selv om han ikke der har Hjemthing.

§ 19.

Den, der ved Forvalter eller paa anden Maade ved egne Høll lader drive en Kjøbskads- eller Landejendom som selvstændig Bedrift, kan i Sager hidrørende fra denne Bedrift søgges paa det Sted, hvor Ejendommen er beliggende.

§ 20.

Personer, der som Lænde, Fabrikarbejdere, Haandværkere, Læringe, Studerende, eller af anden Grund for længere Tid opholde sig udenfor deres Hjem, kunne søgges paa dette deres Opholdssted i Anledning af der paadragne Forpligtelser.

Det Anførte skal ogsaa gjælde om Militærpersoner, der afstjens deres Værnemagt, Strafsfanger og Varetægtsarrestanter, Sindsyge og andre Personer, som have et ikke i deres egen frie Beslutning grundet Ophold for længere Tid udenfor deres Hjem.

§ 21.

Sager angaaende Retligheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Pantet, Brugsretligheder, Servitutretligheder, Grundhyderetligheder eller andre — skulle anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmaal, hvorved Fordringer, der ere forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne Gjældsbyrdeydelser indtales, kunne anlægges paa det Sted, hvor den behaftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Reiskredsje, ansees den med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skulle eller kunne anlægges, for at være beliggende i den Reiskreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, høre. Hindes saadanne ikke eller er Stuehuset beliggende i flere Reiskredsje, kan Sagen efter Sagøgerens Valg anlægges i enhver af disse.

§ 22.

Søgsmaal som gaa ud paa at gjøre Arverettigheder eller Fordringer paa Legater eller Dødsbøger gjældende, eller som paa anden Maade angaa Deelingen af Dødsboer, saavel som Søgsmaal, hvorved Fordringer paa Arveløstene gjøres gjældende mod Arvingerne som saadanne, kunne anlægges ved den Ret, som i Dødsøjeblikket var den Afedes Hjemthing.

§ 23.

Søgsmaal til Tilbagebetaling af, hvad Noget som Arving eller Kreditor i et under offentlig Skiftebehandling staaende Bo ifølge foreløbigt Udlæg eller endelig Udlodning, som jense i det Hele eller for en Del er fundet urigtig, har modtaget, kan anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Skiftet holdtes.

§ 24.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Høver har havt Andre's Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan sagsges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten paa det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skal aflægges.

Sammesteds kunne ogsaa anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejses af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det.

§ 25.

Søgsmaal til Dpfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørig Dpfyldelse kunne anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Retshandlen ifølge Parternes utrykkelige eller stilltende Bedragelse, ifølge Lovens Bestemmelser eller ivoerigt ifølge de foreliggende Omstændigheder skulde opfyldes.

Tilkommer der Sagsgætte et Valg mellem flere bestemte Dpfyldelsesteder, kan Sagen, saalænge Sagsgætte ikke maa ansees at have erklæret sig for et af dem, anlægges ved Retten paa ethvert af disse Steder.

§ 26.

Sager, hvorved der søges Erstatning eller Oprensning i Anledning af retsdrige Skade

tilføjelser eller andre Retstrækninger, kunne anlægges paa det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retstrækningen er foregaaet. Har den retsstridige Skadetilføjelse eller Retstrækningen, hvorefter, der klages, været udøvet i flere Retstrækninger, kan Sagen anlægges i hvilken som helst af disse.

§ 27.

Modfordringer, forsaavidt disse ifølge § 101 kunne fremsættes, behandles ved den Ret, hvor Hovedsagen er anhangiggjort, saafremt denne ikke ifølge Modfordringens Beskaffenhed er udelukket fra at kunne paafjende den, jfr. § 4.

§ 28.

Naar flere Sagvoldere skulle eller dog kunne siges under Et, og Sagen ikke ifølge denne Lov har noget særligt Bærnehing, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemthing.

§ 29.

Den i § 594 1ste Stykke omhandlede Arrestforfølgningssag kan anlægges ved Retten paa det Sted, hvor Arresten er gjort, eller, dersom den udskræves til Gjenstande, der forefindes i flere Retstrækninger, hvor den er begyndt, alt forsaavidt der ikke gives nogen anden Ret i Riget, ved hvilken Sagen, beriset fra Arresten, kunde anlægges.

§ 30.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagfogeren Valget, forsaavidt ikke Andet fremgaar af Lovens Bestemmelser.

§ 31.

Naar Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans de ville, uden at Rettens Samtykke behøves. Saadan Enhed imellem Parterne antages at finde Sted, naar ikke den medende Saglygte paa behørig Maade og i rette Tid under Sagen fremsætter Bærnehingsindsigelse, jfr. §§ 173—176.

§ 32.

Udændinge kunne siges her i Riget, forsaavidt nogen Ret ifølge de foranstaaende Regler kan anses som Bærnehing i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imed Udændingen herefter kan anlægges, skal det, forsaavidt ikke særlige traktaatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indtændinge tilladt i Sager angaaende Formueretsforhold at sagløge Udændingen i den Hetsfreds, hvor han opholder sig eller har Gode.

Kapitel III.

Om de Tilfælde, hvor Rettens Personer som inhabile skulle eller kunne udelattes fra eller fritages for at handle i Sagen.

§ 33.

Ingen Dommer maa handle i en Sag, naar han

- 1) selv er Part i Sagen eller af dens Udfald kan have Skade eller Fordel, saavel som naar det iøvrigt under Sagen bliver nødvendigt at bedømme hans egen tidligere Hæd.
- 2) er beslagtet eller bevoget med nogen af Parterne i op- eller nedsligende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søstende, eller er en af Parternes Hjelpefælle, Bærg, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejeføn.
- 3) er beslagtet eller bevoget i op- eller nedsligende Linie eller beslagtet i Sidelinien saa nær som Søstende med nogen i Sagen optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldmagtig for nogen af Parterne.
- 4) har aflagt Bidnesbyrd eller været Syns- eller Skjomsmand i Sagen eller handlet i den som Sagfører eller iøvrigt som Rettergangsfuldmagtig for nogen af Parterne.
- 5) som Dommer har handlet i Sagen i den underordnede Instans.

Ved Anvendelse af den under Nr. 1 givne Regel bliver dog at iagttage, at den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embeds-tilfælde ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gøre, ikke i sig selv medfører Inhabilitet, naar der dog ikke efter de foreliggende